

Vsa tla so bila izsušena. Luža za napajanje živine na „grofovi planini“ v Jelovci, kjer ni še nikoli vode zmanjkalo, se je julija in avgusta posušila, tako da so morali pasečo se živino vsak dan dve uri daleč na neko drugo planino goniti napajat. — Čebele skoro celo leto niso dobile paše in so le poredko kdaj rojile. Tudi ob času tako težko pričakovanega ajdo-

vega cvetu ni bilo paše, tako da je mnogo čebel zapustilo panje in pomrlo. Čebelarji so imeli velike izgube. Med, ki so ga pridelali, še desetine ni znašal od onega, kar so ga zdajali čebelam. Vrhutega so imele čebele okoli Kranja polno gnile zalege.

27. julija je bila otvorjena Južna železnica od Ljubljane do Trsta. (Konec.)

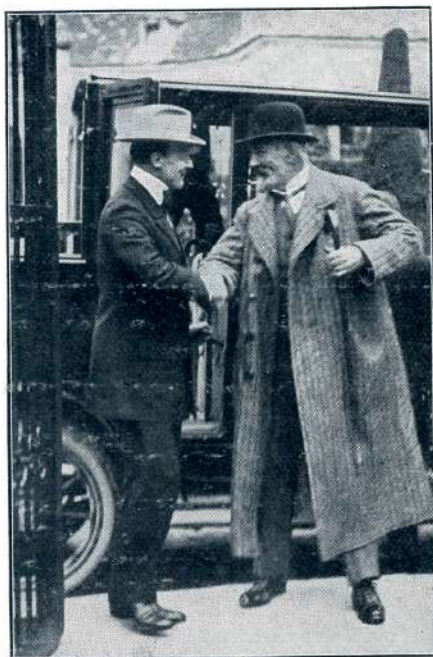

Časnikarstvo.

Na predvečer I. hrvaško-slovenskega zbora v Ljubljani so se zbrali katoliški časnikarji glavnih glasil Hrvatske Stranke Prava in Vseslovenske Ljudske Stranke pod predsedstvom dr. Žitnika ter po temeljiti debati sprejeli soglasno sledečo resolucijo: „Katoliški časnikarji, pripadajoči Hrvatski Stranki Prava in V. L. S., zbrani 19. t. m. na sestanku v Ljubljani,

seboj in se z informacijami podpirajo. V ta namen naj se časnikarji V. L. S. in Stranke Prava vsako leto po potrebi shajajo. Izvedejo naj se priprave za skupno hrvaško-slovensko pravaško časnikarsko organizacijo.“

Naše slike.

AVSTRIJA IN NEMČIJA:

Nemški državni kancelar Bethmann-Hollweg na obisku pri grofu Berchtoldu, avstro-ogrskega ministra za zunanje zadeve.

izjavljajo, da smatrajo enotno smer v časopisju, namenjenem somišljenikom obeh strank, za potrebno in so se korektno zedinili v tem, da postopa 1. njihovo časopisje glede političnega državnopravnega programa odslej popolnoma edino. 2. V kulturnem in socialnem oziru stoji to časopisje na katoliški kulturni bazi. Odločno je odklanjati vsako svobodomiselno kulturno bojno strujo. Ljudstvo je treba tudi v političnem izobraževanju navajati na zahteve krščanske morale. Svobodo vere in Cerkve, krščanski značaj zakona in krščansko vzgojo v šoli je vsekdar odločno braniti, spoštovati pa je sploh vsako pozitivno versko naziranje. 3. Časnikarji obeh strank naj iščejo stika med

Smirnova slika „V grobnici“ je tipična za grško-iztočni slog, ki ga od Rusov goji tudi Vasnecov. Resna, mistično navdahnjena je ta umetnost, obrazi kakor iz drugega sveta, a polni miline (str. 397).

Alkoholizem je demon našega stoletja. Francoz Legrain je v svoji skupini izrazil vse gorje, ki ga širi prodaja alkoholnih pijač (str. 405). Brez srca stoji pri mizi rejeni prodajalec strupa, ki toči na Francoskem razširjeni absint, neko močno, rumenkasto žganje, dišeče po janežu. Kdor se tej pijači vda, postane tako strasten pijanec, da se težko zopet odvadi. Zato je Belgija prepovedala izdelovati in uvažati absint. V Parizu ga pa v sodih vozijo po mestu v veliko škodo vsega prebivalstva. Nesrečna žena in jokajoči otrok ob strani v deliriju besnečega očeta sta pravi podobi bede, ki jo povzroča alkoholizem.

Današnja številka je posvečena balkanskim dogodkom, o katerih govorimo na drugem mestu. „Visoka porta“ (str. 430) so ona vrata pri državnem uradu, od katerih je dobila svoje ime turška vlada sploh. Isa Boletina (str. 431) je vodil albanske vstaše v boju proti mladoturški vladi. Omahoval je, kam bi sedaj krenil, a se je odločil, da pomaga Srbom proti Turkom. Baje so ga te dni ubili.

Zadnja poročila z bojišča so uničevalna za Turka. Bolgari so vzeli Kirkilise po grozno krvavem boju in sedaj napadajo odrinske utrdbe. Srbi so vzeli Kumanovo in Prištino. Kosovo polje, pred šestimi in pol stoletji prizorišče srbskega poraza, vidi danes Srbe zmagoslavne. Srbi in Bolgari gredo že nad Skoplje. Črnogorci so vzeli utrdbo Taraboš in vsak čas pridejo v Skader. Turška moč se lomi pod silnimi udarci. Pri Odrinu stoji v boju več kot pol milijona mož. Boji so krvavi, število mrtvih in ranjencev veliko.

Nemški državni kancelar Bethmann-Hollweg je obiskal avstrijskega zunanjega ministra grofa Berchtolda na njegovem posestvu (str. 432). Grof Berchtold je takoj nato odpotoval v San Rossore obiskat italijanskega zunanjega ministra San Giuliana, ruski zunanji minister Sasonov je pa bil v Londonu, Parizu in Berlinu (Dunaja se je ognil). Ko so pa diplomati sklepali o miru in premišljevali, kako bi Turčijo varovali, je bruhnil požar, ki ga nihče ne more pogasiti.

